Poštnina plačana v gotovini. Številka 1 Din.

Uprava: Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55. Ček. račun: Ljubljana štev. 14.614. Izhaja vsak dan, razen ob ponedeljkih in po praznikih.

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je 12 Din. Za tujino 20 Din. Uredništvo: Ljubljana, Nebotičnik, Gajeva ulica št. 1. Telefon 38-55. Rokopisov ne vračamo.

Št. 34. Ljubljana, torek 11. februarja 1936 Leto II.

V zakonu se morata mož in žena včasi sporeči; tako vsaj drug o drugem kaj izvesta.

Goethe.

Dnevna pratika

Torek, 11. februarja 1936.. Katoličani: Lurška Mati Božja. Pravoslavni: 29. januarja. Ignjatije.

Dr. Kmet, Tyrševa 43; *Trnkoczy*, Mestni trg 4; *Ustar*, Šelenburgova 7.

Vreme

Napoved za danes: Oblačno vreme v vsej kraljevini z dežjem v obmorskih predelih. Snežilo in deževalo bo v večjem delu severne polovice države. Temperatura se bo dvignila v obmorskih krajih in na jugu države, drugod pa ostane brez znatnih sprememb. Sonce vzhaja ob 6.47, zahaja pa ob 16.59.

Dunajska vremenska napoved: Zjasnitev od vzhoda proti zapadu. Samo v hribih bo še snežilo. V dolinah po večini jasno, sončno vreme in hud mraz.

Gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. uri

Torek, 11. februarja: zaprto (gostovanje v Celju: Kako zabogatiš).

OPERA

Torek, 11. februarja: zaprto (generalka).

Radio Ljubljana

Torek, 11. februarja. Ob 11: Šolska ura, V kraljevstvu dolenjskega Kuma, Vojko Jagodič, 12: Razni pevski zbori, plošče, 12.45: vreme, poročila, 13: čas, poročila, 13.15: Odlomki iz zvočnih filmov, plošče, 14: vreme, borza, 18: Leharjeva opereta, Rad. orkester, 18.40: Filozofija zadružnega gospodarstva, dr. France Veber, 19: poročila, 19.30: Narodna ura: prof. dr. Stanoje Stanojevič iz Beograda predava o kralju Dragotinu, 20: Prenos iz opere v Zagrebu, med odmorom glasbeno predavanje Vilka Ukmarja in poročila.

Borza

Ljubljana 10. februarja.

Današnja povprečna vrednost tujega denarja	Dinarjev
1 hol. goldinar	29.67
1 nemška marka	17.60
1 belga	7.36
1 šv. frank	14.27
1 ang. funt	217.52
1 am. dolar	42.85
1 fr. frank	2.89
1 Kč	1.81
V privatnem kliringu	
1 avstr. šiling	9.38
1 nemška marka	14.30
1 angl. funt	257.00

Nesrečnih je 37 na sto — Za koga se Italijani prav za prav bijejo? — 300 bomb za 5 kokoši — Tuje dete se je vrnilo v Ljubljano — V „Heleni“ vse zdravo — Zadušnica za živo hčer

Prof. Brežnik — kraljev učitelj

Prvi slovenski profesor, ki bo učil na našem dvoru

Profesor dr. P. V. Brežnik je premeščen iz Ljubljane na gimnazijo v Beogradu. Obenem je pa, imenovan da bo poučeval kralja Petra II. v nemščini.

Ljubljana, 10. febr.

Le težko ga je bilo dobiti te dni! Ves je v ognju dela, načrtov ter velikih misli. Zdi se mi, da je iz zadnjega studijskega potovanja pred leti prinesel iz Amerike tudi ameriški tempo. In ameriško delavnost! Čudno se mu je zdelo, kaj naj bi novinar pri njemu? Po dolgem iskanju, telefoniranju ter tekanju ga najden med mladino na III. državni v Vegovi.

— Vam bo kaj dolgčas gospod profesor po tem življavu v šoli, tam boste imeli samo enega visokega učenca!

— Prav nič! V dvajsetih letih se pa že tudi naveliča človek vsega tega. Rad bi se posvetil znanstvenemu delu! Sicer sem bil silno rad med mladino. Ves čas nisem imel niti enega konflikta z mojimi učenci, ki so me res imeli radi!

— Kako je pa gospod profesor pravzaprav prišlo do tega imenovanju? S tem je tudi ves slovenski narod odlikovan, ker ste prvi profesor Slovenec, ki bo učil našega mladega kralja!

— Veste to je pa tako! Vsa vzgoja našega kralja bo res vsestranska! Na dvoru pravijo, da naj kralja vzgajajo Slovenci, Hrvati in Srbi! In tako je tudi prav!

— Sicer ste pa, g. profesor, dosti tudi znanstveno delali med Srbi v Beogradu?

— Tako je! Imel sem več radio predavanj v Beogradu. Moje knjige med njimi tudi. »V senci nebotičnikov« so prevedene v srbščino! Več znanstvenih razprav o dialektu in slično, so že izšle v Beogradu oziroma še bodo. Tako, da nisem tujec tam doli! Mladi kralj začenja letos svoje tretje učno leto. V tem letu se začne z nemščino!

— Kako ga boste pa učili? Priprost človek ima večkrat v tem prav čudne pojme?

— Kot enemu samemu učencu se mu lahko podaje snov v strnjeni obliki, odpade vse izpraševanje! Zato bo tudi učna doba znatno krajša! Sicer sem pa na dvoru že star znanac! In tudi v Beogradu sem že služboval poldrugo leto.

— Kdaj se vrnete?

— Se sploh ne nameravam vrniti! Preselim se z vsem v Beograd!

Tedaj so pa naju obkolili učenci! Kar v veži so ga ujeli, kratek nagovor, šopeh nageljčkov in iskrene besede! Vse prav nič naprej dogovorjenega, le izraz hvaležnega študentovskega srca, kar je bolj redko! Kadar pa je, je pa res od srca! Še postavili so g. profesorja na dvorišče, obkolili ga od vseb strani in ga začeli fotografirati! Le s težavo sem jim ga odtrgal.

Norvežan Birger Ruud, ki je zmagal v smuku v Ga.-Pa. Drugo in tretje mesto sta zasedla Nemca Pfnür in Lantschner

Slika kaže bivšega španskega prestolonaslednika asturškega princa, najstarejšega sina pregnanega španskega kralja Alfonza, ki se mu je zastrupila kri. Operirati ga niso smeli, ker boluje princ za hemofilijo, ki je v njegovi rodbini dedna bolezen. Princ je visel nekaj dni med življenjem in smrtjo, po najnovejših poročilih pa mu gre na bolje in se ni več bati za njegovo življenje. Na sliki ga vidite z ženo, ki je neka kubanska milijonarka, zaradi katere se je princ odpovedal vsem svojim prestolonasledniškim pravicam

Nadaljne najnovejše vesti na strani 7.

Kdo bo sestavil novo vlado v Grčiji

Atene, 10. febr. V sredo bo konferenca, na katero bodo prišli voditelji vseh strank. Ta konferenca se bo vršila po želji kralja Jurija II., ki bo ob tej priliki skušal na kak način doseči sporazum med nasprotnimi si strankami. Radi nesporazuma je bila sestava vlade široke koalicije preložena. Kot mandatorji za sestavo nove vlade široke koalicije pridejo v poštev sedanji ministrski predsednik Demerdzis in bivši ministrski predsednik Milalopopulos.

Beseda dneva

Ali more slepec voditi slepca? Ali ne padeta oba v jamo? Učenec ni nad učiteljem; popoln bo pa vsak, kdor je kakor njegov učitelj. Kaj pa vidiš pezder v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: »Brate, pusti, da ti izderem pezder iz očesa,« in glej v tvojem očesu je bruno. Hinavec, izvleci najprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezder iz očesa svojega brata.

Vse kar hočete, da vam ljudje store, jim tudi vi storite. To je namreč postava in preroki!

(Luk. 6, 39 — 42; Mat. 7, 6—12.)

Razgovori s čitatelji

Naši ljudje

Ljubljana, 10. februarja

Prijatelji na deželi:

Z veseljem opazujete — kakor pišete, — napredek našega lista in čedalje večje zanimanje zanj med preprostim ljudstvom. In pristavljate, da je prav tako, da smo v naših razgovorih s čitatelji tako odkritorčni in da ničesar ne prikrivamo.

Prijatelji, mi se smatramo z vsemi naročniki in čitatelji kot ena družina,kjer si morajo vsi medseboj zaupati in drug drugemu pomagati. Verujte nam, da si pritrgujemo od ust, da moremo nuditi našim malim ljudem dnevnik za tako nizko ceno.

Nimate slutnje, kako strašno težke dni imamo za seboj, kakšen križev pot je bil za nas mesec december, ko se je morala izvršiti sprememba lista, ko je šlo za njegov biti ali ne biti, ko se je list mukoma prerival skoz tri tiskarne in smo se morali na vse strani boriti z neštetimi težavami in zaprekami, samo da spravimo list naprej in mu obvarujemo samostojnost; ko smo morali izkusiti toliko sovražnosti, intrig in zlobe; ko smo imeli toliko nasprotnikov, a tako malo prijateljev in ko smo izkusili nestanovitnost tistih, na katere smo se zanašali. To so bili hudi dnovi silnega napora in težkih skrbi, ki so nam temeljito pobelili glavo.

A hvala Bogu, vse to je srečno prestano. Šlo je z božjo pomočjo, v katero vedno zaupamo, in s pomočjo dobrih prijateljev, ki so nam ostali zvesti in požrtvovalni. In danes nam daje spodbude in poguma zavest, da smo predrli med ljudstvo, in da imamo za seboj malega človeka z žuljavo roko in poštenim srcem, ki ne obrača plašča po političnem vetru, ki je četudi reven, vsaj neodvisen, in ki nam ostane zvest, pa naj piha ta ali ona sapa.

Zdravstvujte, vsi naši prijatelji!

„Glas" je poceni
„Glas" stane 12 Din

Za koga se Italijani pravzaprav bijejo?

Pravo ozadje abesinskega spora

Silno zanimivo je poročilo, ki ga podaja ameriški novinar Robert Spencer o današnjem dejanskem položaju v Abesiniji. On piše:

Nepoznana kolonija

Ker so Italijani onemogočili nepristransko poročevanje iz Asmare ven, sem se napotil za sledovi tistih smejajočih se tretjih, ki bodo vojno z Abesinijo dobili. Pri tem sem dospel v kraj, o katerem še sam pred štirimi tedni nisem še ničesar vedel. Gre za britansko enklavo ob reki Abbai, ki so jo Addis Abeba leta 1904. s posredovanjem Sira Johna Clarka, danes veleposlanika v Parizu, odstopila Angliji. To ozemlje obsega 1000 kvadratnih kilometrov in leži sredi Etiopije, 200 kilometrov oddaljeno od meje. Glavno mesto je pristanišče Gambella, do kamor lahko vozijo, dokler je namreč reka dovolj globoka.

Gambella je naselbina brez vsake mikavnosti. Njene palme kar izginjajo med samimi skladišči, bencinskimi pristavami in drugimi s pločevino kritimi shrambami, ilovnatimi kočami, vilami z rdeče opeke in upravnimi poslopji. Na teh poslopjih pa vihra zastava angleškega imperija. Čudna ta kolonija, ki je nihče ne pozna. In pri tem je njen najvišji uradnik direktno podrejen zunanjemu uradu v Londonu, ne morda, kakor bi človek mislil, anglo- egiptovski vladi.

Mrgoli inženirjev

Seveda ima to svoje tehtne vzroke: tukaj mrgoli evropskih in ameriških inženirjev. Kaj nameravajo, kaj počenjajo, po čegavem nalogu delajo?

V zadnjem letu se je prelilo več črnila o jezeru Tsana kot pa je v njem vode. Angleži nameravajo zvezati to jezero naravnost z reko Abbai, ki jo mi imenujemo Modri Nil. Nameravajo zgraditi kanal, ki bo tok Modrega Nila skrajšal za tisoč kilometrov. Istočasno bo znatno zboljšal oskrbovanje z vodo za Egipt in Sudan. Namakal bo ogromne bombažne plantaže, ki jih zdaj Angleži nasajajo v Sudanu. Zanimivo je, da so tam del obdelane zemlje oddali nemškim zakupnikom!

Največji kanal na svetu

Da zgradi ta kanal, je London potreboval obsežnih koncesij na jezeru Tsana. Od leta 1920. se je pogajal o tem z abesinsko vlado, ne da bi doslej kaj dosegel. Treba je vedeti, da je nameravana vodna cesta za Abesince velik problem, ker štirideset odstotkov rodovitne zemlje v osrednji Etopiji napaja sedanja srtuga reke Abbai. Šele pred nekaj tedni je prišlo končno do sporazuma med negušom in angleško vlado po katerem dobi Anglija zaželjene koncesije. London je pomiril negуša, da gradnja kanala ne bo ogražala življenjske žile njegovih kmetov. Mimo tega je London Laval-Hoarovemu načrtu, ko je bil izročen v Addis Abebi priključil dostavek, ki vsebuje »osebne predloge« Anglije. Ti predlogi, ki jih držijo v strogi tajni, so zagotovili negušu velike koristi!

Zgraditev kanala zahteva nasip, ki bo stal 50 milijonov angleških funtov. Bo to največja naprava te vrste in bo prekosila celo sloveči »Bulderdamm« ob reki Colorado v Kaliforniji, ki je ponos Rooseveltovega režima. Lahko si torej predstavljamo, da so razni narodi zahtevali soudeležbo na teh ogromnih gradbenih delih.

Nemci sprejeti z revolverji

Prvi je prišel Mussolini. Dal je razglasiti, da mirovna pogajanja ne morejo prej započeti, dokler ni rešeno vprašanje jezera Tsana. Zahteval je naročila na visok odstotek dobav in dela pri gradnji.

Angleži so seveda to italijansko zahtevo gladko odbili. Kmalu za tem so nastopili Nemci. Odločni kakor so, so kratkomalo odposlali več inženirjev na vse mesta. Gospodje pa so bili od svojih anglo-ameriških kolegov sprejeti na nenavaden način, — s streli iz revolverjev. Pa so morali, ne opravivši, spet izginiti.

Sledila so pogajanja v Londonu. Rezultat je bil, da so tretjino naročil za kanadska dela dobile nemške firme. Istočasno so dobili Nemci tudi že omenjene koncesije za bombažne plantaže. Nemški inženirji so se povrnili v Afriko, ne da bi bili topot pozdravljeni s kroglami. Zdaj že vršijo zemljemerska dela tam ob jezeru Tsana.

Veliki hlebec se reže

Po vsem tem se mora človek nehote vprašati za koga se Italijani pravzaprav tu doli še trumoma pustijo postreljati? Že tedne se borijo z Abesinci za vedno ista oporišča. Plen, ki naj ga prinese negotova končna zmaga, pa si med tem delijo med seboj druge sile sveta. Dežele, na katere nihče ni mislil, so v trenutku pri tem, da si od velikega hlebca Etiopije vsaka odreže svoj kos.

V Gambelli se shajajo vsi udeleženci te čudne tekme. Po glavni ulici se sprehajajo mladi tehniki in trgovci vseh narodnosti. Samo Italijanov manjka. Zato pa je tu četa angleških vojakov s strojnicami in puškami.

Gambella leži v sredini negušovega cesarstva, ki si ga hoče Duce za vsako ceno osvojiti.

Jugoslavija na 7. mestu

v alpski kombinaciji po zaslugi Cirila Pračka

Ga-Pa, 10. febr.

Olimpiske tekme za alpsko kombinacijo v smuku in slalomu so končane. Kljub vsej smoli, ki je spremljala naše tekmovalce, je naša reprezentanca dosegla naravnost odličen rezultat, za katerega nas zavidajo neštete države in narodi, ki so zaostali. Po zaslugi odličnega Pračka, ki se je med 70 tekmovalci plasiral na 15 mesto, je zasedla naša država v mednarodni areni v alpski kombinaciji 7. mesto. Za prvo mesto pa se je bila huda borba med Nemci in Norvežani, zlasti ker je v smuku zasedel 1. mesto »veliki« Norvežan Birger Ruud. Končno pa so prvo mesto v alpskem smuku in slalomu odnesli Nemci s svojim odličnim Pfürerjem. V tej smučarski disciplini so se naši tekmovalci plasirali takole: 15. mesto Ciril *Praček*, 25. France *Čop* in 33. mesto Emil *Žnidar*.

Štafetni tek 4 x 10 km

Danes se je pričel štafetni tek na 4 krat 10 km, za katerega vlada veliko zanimanje, ker je težko reči, kdo bo odnesel prvo mesto. Za naše barve tekmujejo *Knap, Smolej, Jakopič A. in Klančnik*. Pri tekmovanju so imeli Jugoslovani startno številko 6. Kot prvi je startal Knap, ki je prvih 10 km vozil v odličnem času. Drugih deset km vozi Jakopič. Proga za stafetni tek je v odličnem stanju. Zapadel je nov sneg, pršič, tako da so tekmovalci kar najboljše razpoloženi. Na prvih 10 km sta se z najboljšim časom odrezala Norvežan Haagen in slavni Finec Nurmela, ki sta ostale tekmovalce pustila daleč za seboj.

Ob zaključku lista smo prejeli zaključno poročilo o štafetnem teku. Uspeh naših tekmovalcev je nadkril vsa pričakovanja. Jugoslavija se je plasirala na 6. mesto. V mednarodni areni tako impozantnega uspeha še nikoli nismo dosegli. Naši fantje so bili danes prava senzacija v Ga-Pa, kajti nihče ni pričakoval, da bomo zasedli tako odlično mesto, saj smo v tej disciplini v mednarodni areni dosegali doslej 10 ali celo 12 mesto. Zadnjo četrtino štafetnega teka je vozil naš ljubljenec Smolej, ki je tokrat v zadnjem hipu pustil za seboj kar tri druge tekmovalce in prinesel Jugoslaviji s presenetljivo zmago.

Prvo mesto so zasedli Norvežani, drugo Finci, tretje Švedi, četrto Čehoslovaki, peto Nemci in šesto Jugoslovani. Za nami je še deset narodov.

„Vintgar" pogorel

Bled, 10. februarja.

Pretekli teden je na Bledu pogorela znana restavracija »Vintgar«. Zaradi hudega vetra je bilo gašenje zelo otežkočeno in je obstoječa nevarnost celo za sosednja poslopja. Restavracija je skoro popolnoma pogorela. Škodo cenijo na 150.000 Din. Kako je ogenj nastal trenutno še ni ugotovljeno. Splošno pa sodijo, da gre za požig iz maščevanja.

„Glas" povsod

Košanjca zaslišujejo

Košanjc je zaprt v mariborskih sodnijskih zaporih in ga še vedno zaslišujejo. Sodišče obenem zbira dokazni materijal, ki ga bo ogromno, kajti Košanjc, ki je bil strah in trepet posestnikov, ima na vesti okoli 30 večjih in manjših vlomov in poskus uboja sodarskega pomočnika Sadeka, ki ga je nevarno obstrelil. Razprava bo šele v nekaj mesecih.

Maribor

Kaj bo danes

Narodno gledališče: ob 20. uri »Trafika«. Red C.

Union kino: Veseloigra »Na zadnji postaji«.

Grajski kino: »Crne rože«. Največji Ufa—film.

Koncert: ob 20. uri v dvorani Zadr. gospodarske banke koncert draždanskega godalnega kvarteta.

Poročilo s Pohorja: Snega obilo, tudi pršič. Temperatura -8, smuka idealna.

m— **Šahovski turnir.** Stanje prvenstvo Maribora je po II. kolu naslednje: Bien 2, Konič 2, dr. Lipaj 1 (1), Šuster 1, Pergler 1, Lešnik pol (1), Sterniša pol, Mešiček 0 (1), Lobkov 0 (1), Stupan 0 (1), Dobrila 0.

m— **Volitve obratnih zaupnikov končane.** V Mariboru in okolici so volitve obratnih zaupnikov končane. Skupno so dobili: marksisti 100 zaupnikov, nacionalisti 42, kršč. socialisti pa samo 6 zaupnikov.

m— **11.271 volilcev** ima Maribor. Volilni imeniki so že urejeni in pripravljeni za občinske volitve, ki jih Mariborčani nestrpno pričakujejo. Pravijo, da bomo takole v maju volili.

m— **3 leta za požig. Mali kazenski senat** je obsodil viničarskega sina Franca Frasa iz Smolincev v Slov. goricah na tri leta strogega zapora, ker je zažgal poslopje posestnika Matevža Paluca in s tem napravil za okoli 60 tisoč dinarjev škode. Kazen je sprejel.

m— **Ob nogo.** 20-letni Ferdo Pučnik iz Prihove je pred dnevi padel in si zlomil levo nogo. Zdravil se je v mariborski bolnišnici. Nepričakovano so nastopile komplikacije in nesrečnemu mladeniču so morali odrezati nogo nad kolenom.

m— **Popravljamo.** Nagajivi tiskarski škrat je v naše poročilo o predstavi »Kariere kancelista Winziga« vnesel pomoto, ki so jo cenj. čitalci najbrže sami opazili. V naslovni vlogi ni nastopil Milan Kovič, temveč **Milan Košič,** nadarjeni in priljubljeni igralec mariborskega Narodnega gledališča.

m— **Ciril Bratuž,** bivši izredno priljubljeni tenor mariborskega gledališča, sedaj član beograjske opere, bo gostoval v kratkem kot Vincenc v »Veselem kmetiču«.

m— **Sezona »špeharjev«.** V soboto je bilo na mariborskem živilskem trgu na prodaj 42 vozov svinjine in slanine, ki so jo pripeljali kmetje — »špeharji«. Ker so bile cene zmerne, so prodali vse.

Navdušeno so klicali: Heil Praček!

V Heleni vse zdravo

Drugo pismo našega poročevalca iz Ga - Pa

Garmisch, 8. febr.

Včeraj dopoldne so se začele tekme v smuku in so naši fantje prvič nastopili.

Heil Praček

Nestrpno smo v drugi tretjini proge čakali Heima, ki je imel št. 10. Ni ga bilo, imel je smolo, padel in se zapletel v vrvi, kar mu je vzelo 3 minute. Odstopil je. Praček je odlično vozil in izmed 70 vozačev zavzel 15. mesto. Mimo nas je švignil ko blisk. »Heil Praček«, so mu klicali Nemci in drugi, ko so videli, da v dobri formi vozi niz strmino.

Anglež — pod most

Poleg mosta, kjer sem stal, je bilo precej opasno, kar je skusil neki Anglež, ki je izgubil v ostri vožnji — pod most. Za njim je vozil že naslednji, tako je trajalo dokaj časa, da so ponesrečenega vozača odpeljali na saneh v dolino. Reševalna služba odlično funkcijonira, čeravno gre vse brez večjih nesreč. Naši fantje so zelo zadovoljni z uspehom Pračka, Heim bo pa imel jutri priliko, da popravi pri slalomu.

Mazanje

V »Heleni« je vse zdravo in dobre volje. Danes so odšli slalomaši na trening, pravtako skakalci na oficijelni trening. Fante sem dobil ravno pri mazanju, ko so se sončili (vreme je namreč odlično), drugi pa so odšli na obvezen zdravniški pregled. Gnidovec in Kunstelj sta odšla po »višjih« opravkih, tako so dejali fantje. Kuisma pa naših fantov ne izpusti iz vidika, kot skrbni oče je za njimi. Mazanje in štimungo, ki jo je Jakopič »predstavljal« na naslonjaču, sem seveda ovekovečil z Leico. Prav za prav je bil danes prvi dan ko se je moglo tako fotografirati. Krasna sončna luč omogoča fotografiranje tudi najhitrejših prizorov. Popoldne sem si ogledal hokey med Angleži in Japonci. Edinstveni prizori.

Triki Japoncev

Japonci so bili tepeni čeravno so dobro igrali in so posluževali vseh še ne videnih trikov. Enega Japonca so odnesli iz ledu, z glavo je prišel v dotiko z barijero. Več kot tekmovalcev je seveda spremljevalcev. Okrog 100 jih je bilo, največ fotoreporterjev, ki so seveda posneli vse prizore. Tudi filmali so. Po ulicah so se zjutraj iz zvočnikov razlegali propagandni govori, naj Nemci pohite k tekmi v ženskem slalomu.

Prvič nemška zastava

Kakor znano, je Nemka Cranz v smuku padla in zavzela šele 6 mesto, zato so z zanimanjem pričakovali današnje vožnje, kjer je Cranzova zmagala in prvič je zaplapolala na olimpijskem drogu nemška zastava. Nemci so torej danes zelo zadovoljni.

Pero je šik

Garmisch-Partenkirchen je čudovito slikovit zaradi pestrih noš in »noš« ženskega sveta iz vsega sveta. Ob priliki bom za naše dame opisal kako je treba biti oblečen za olimpijado, da bodo videle, da se od pravih maškar prav nič ne razlikujejo vse odlične zastopnice, ki so tukaj. Na vsak način rdeče dolge hlače, ali pa vsaj »dreivierтel«, pa zelen sviter, pisan klobuk, po možnosti čim manjši in pero! Tako, pol metra visoko! To je šik in v stilu mode, ki vlada. Čez seveda krzno do tal. Pa pravo, sicer ne velja. Na obrazu — maže in tako dalje. V »Presse-amtu« je dan in noč vrvenje. Stroji ropočejo in so vsem na razpolago, prav tako papir.

Zasedene telefonske prilike

Poročevalci iz Ljubljane se pritožujejo, ker so »telefonske prilike« vedno zasedene. Cene so »skočile« v znamenju konjunkture. Sicer pa oni, ki so prišli sem — niso vajeni štednje — razen nas Kranjcev, ki imamo razmeroma slabo valuto. - V fotografiranju bo danes najbrže dosežen z moje strani rekord. 252 posnetkov je napravila Leica in 7 krat po 1.60 m je šlo Perutzovega Perpantica. No, pa še jutri nekaj, mogoče kaj razveseljivega iz slaloma — če kaj vmes ne pride.

Rajko Kos.

37% nesrečnih

Pesem leskovke, obljube, trdni sklepi

Maribor, 9. februarja

Pred dnevi so imeli pri mojem sosedu pogom. Sicer ni to nič nenavadnega, kje ga pa ni? Med diskretnimi stenami ostane prikritega marsikaj, posebno ona poglavja o prežalostni zakonski disharmoniji, ki se pojavlja proti zadnjemu v mesecu. Ampak tokrat je bilo nekaj hujšega: sinček Toni je prinesel iz šole dva »cveka«, hčerka Nada pa, ki bi morala biti bratcu za vzgled — pa kar tri. . .

Cveki, fajfe . . .

Če so se časi spremenili v marčem, rodbinska domača vzgoja je ostala ista. »Cvek«, »fajfa« kar dva kandidata cvekov. Mislim, da je bilo na svečnico, ko je izbruhnilo. Sosed je vzel v roke Tonija, njegova žena pa Nado. A kaj bi popisoval tužne trenutke obeh nesrečnih žrtev, ko je povsod isto! Toni je tulil, Nada cvilila, potem sta se sprla še stara dva. Na koncu se je vihar polegel in na obzorju je vstalo sonce upanja, da bo ob koncu boljše. Leskovka je izsilila grenke solze prisiljenega kesanja, obljub in neomajnih sklepov.

Popoldne se je Nada že prismejala k nam. Eh, take male katastrofice se pozabi kaj kmalu! Nada hodi v »četrto« in ima že smisel ter razumevanje za marsikaj. Tudi svojega kavalirja ima. . .

»Eh, naši nič ne razumejo«, hiti pripovedovati. »Mislijo, da sva s Tonijem edina, ki sva padla. Pomislite 37 procentov jih je v Mariboru padlo. . .«

Ne vem, zakaj se Nadi zdi tako važnih teh 37 procentov. Najbrže zaradi tolažbe, da imata s Tonijem precej kolegov v cvekih.

Na piki ga imajo

»Kje ti je spodletelo?« jo vprašam.

Nada našteva:

»Francoščina, risanje in matematika« in takoj najde za vse opravičilo. »Pomislite, v francoščini smo imeli v pol leta kar štiri profesorje in pri vsakem smo dobivali samo cveke. V risanju sem padla, ker nisem imela risalnega orodja, pri matematiki pa je profesor tako zanič, da ga ne morem razumeti. Pove nam nič, vse bi morali že znati in vedeti. . .«

»Pa Toni?«

»Oni ima smolo. Profesorji ga imajo na piki, ker je fusbalist!«

O, Nada se razume na križe in težave šole. Res škoda, da njen očka nima smisla za take stvari in da je dopoldne morala prestajati pokoro, kljub vsem tem, vsaj za njo, tekstnim opravičilom. In še pravi:

»Če padeva na koncu leta, bo konec šolanja. Očka je že rekel, da bo dal Tonija za čevljarja, mene pa za šiviljo«.

No, to je menda že precej obrabljen člen domače vzgoje: nagajanja, ki se le redko uresničijo. Ko pa vem, da so očetje in matere predobri, da bi svojim otrokom ne privoščili in preskrbeli lepe bodočnosti, če tudi mora biti vmes mnogo trenja in bridkosti.

Toni bi bil rad inženjer, Nada pa profesorica. Upajmo, da bosta oba postala, kar želita, če tudi bo vmes še mnogo cvekov, padcev, leskovke in solz. Saj bo vse to kar tako, mimogrede. . .—ob—

Oče nadebudnemu sinkotu: Ko sem bil jaz v tvojih letih, sem si že osnoval lastno trgovino!

Sinko: Mogoče, toda tedaj še niso imeli kontrolnih blagajn.

★

— Koliko velja obleka?

— Tisoč dinarjev.

— Če pa plačam na obroke?

— Dvatisoč dinarjev, polovico je treba takoj plačati.

★

— Natakar, povem vam, da se je med tem zrezkom temeljito izpolnila božja beseda: s kitami in lasmi sem te prepletel!

Slike iz sodne dvorane

V znamenju karambolov

Ljubljana, 10. febr.

Sobotne razprave na sodišču so se vršile v znamenju karambolov. Menda je sodišče nalašč zbiralo vse prometne grešnike, tako je kar dišalo po bencinu! Debata je bila o razbitih hladilnikih, ukrivljenih blatnikih, razbitih šipah, poškodovanih kolenih ter prerezanih obrazih. Ves naš promet še z daleka ni velepromet, in menda baš zato nismo vajeni na najosnovnejšo varnost v prometu.

Za 180 stopinj

Najprvo so obravnavali vsaki karambol avtobusa ter malega osebnega avtomobila na silno nevarni prometni točki na križišču Tavčarjeve ter Miklošičeve ceste. Udarec je bil tedaj tako silen, da sta se avtobus ter osebni avto kar zasukala za 180 stopinj, kar je bilo spredaj, je bilo nato zadaj! Ker so se priče nekako križale v svojih izjavah, je bilo samo mogoče dokazati nekaj krivde avtobusu, so tega obsodili na 500 Din pogojno.

Drugi je bil na vrsti tramvaj ter 17letna kolesarka. Na križišču Stritarjeve ter tromostovja sta trčila skupaj, tramvaj se ni umaknil, pač pa se je moralo dekle, ki se je kar slepo pripeljalo proti tramvaju. Sodnik uvidi krivdo kolesarke, zato jo obsodi na 100 Din pogojno.

Tretji karambol je bil na Ježici. Kolesar se je pripeljal iz privatnega dvorišča na cesto, a avto po cesti proti Ježici, pa sta bila na mah skupaj! Razbito kolo, razbita šipa, poškodbe na obeh straneh! Krivda na kolesarju, ker ne sme zavoziti kar na slepo srečo na glavno cesto, a avto ni dolžan hupati pri vsakem dvorišču! Ker je pa bil šofer tako galanten, da je že preje poravnal vso škodo, je bilo delo lahko, zato zopet 100 Din pogojno, katere pa mora plačati — kolesar!

Razbita kolena

Četrti karambol! Dva avtomobila sta si skočila v lase na oglu Masarykove ter Tyrševe ceste! Eden avtotaksi, drugi last Okrožnega urada. Bila je zgodnja jutranja ura, obtožnica očita pijanost, kar pa priče na obeh straneh zanikavajo! Zato pijanost ne igra več važne vloge! Preje pa še sodnik ugotavlja, ker ni bilo resnih poškodb, da ima nekdo vedno srečo! Vsa nesreča je odlomljena peta nežnega damskega čevljička, razbita kolena, poškodovan nos, a precej razbita avtomobila. Sodnik zopet pripomni: Pri takileh karambolih nekdo gotovo zasluži! Skupno je bilo potrebno popravila za 15.000 Din.

Ker pa še ni bilo vseh prič zaslišanih, sodnik preloži razpravo za drugič!

In tako so se vrstile razprave v znamenju trčenj še kar naprej! Vedno znova, pa vedno isto! Ljudje so ali slepi, ali zamišljeni, ali razmišljeni, ali pa še celo zaljubljeni! Brez prisotnosti duha hodijo in se vozijo po cestah! Marsikdo izmed njih stopi drugič, tretjič pred sodnika, nesreča ga ne izpametuje, dokler ne pride do resnega karambola, kjer plača svojo neprevidnost z lastnim življenjem.

Ves svet z napetostjo pričakuje obsodbe zločincev, ki so umorili našega kralja Aleksandra. Pospišil, Rajić in Kralj so bili te dni zopet zaslišani v Aix-en-Provence. Po štiridnevnem zasliševanju teroristov je javnost, kakor tudi sodniki, dobila jasno sliko in dokaze, da je zločinska organizacija, ki je stregla kralju po življenju, delovala v inozemstvu. Sodišče bo izreklo obsodbo najbrže v sredo

Med peto in sedmo

se prične vrvenje na glavni pošti

Ljubljana, 10. febr.

Zjutraj ob petih se začne vrvenje. V oddelku za pismonoše je kakor v dozi za sardine. Človek se čudi, kako se more gibati in sukati v tej tesnobi toliko ljudi. Polne mize so pisem, celo pod mize jih morajo skladati. In še jih sproti donašajo spodaj iz nabiralnikov polne košare.

Zdi se mi, da sem prišel v začarano deželo. Vse giblje, vse dela, a pisma se pomikajo dalje, iz rok v roke, vedno dalje, vedno dalje. Še malo, pa bodo dremavi Ljubljančanje lahko čitali, kaj jim pišejo znanci in prijatelji, pa tudi neznanci in neprijatelji.

Vendar tu ni časa za premišljevanje in liriko. Čas beži in treba je hiteti. Pisma so včasih čudovita, to se pravi — naslovi. Zgodi se, da ni na naslovu označene ulice. No, to je sicer primeroma majhna napaka. Kdor dobi kaj takega v roke, zakliče ime — in ljudje kljub delu prisluhnejo in pobrskajo po svojem spominu. V tej ali oni ulici je nemara ime le znano. In se res navadno kdo oglasi iznad svoje kopice, pa je težava že urejena: Poljanska cesta. Mestni trg, Galjevica, kamorkoli. In mravljinje delo gre spet nemoteno dalje. Šuma in vpitja niti nihče ne sliši. To spada »k stvari« kakor smrad in prah, ki ga je prostor poln. Bržkone vsi ti ljudje niti ne vedo več, kaj je zrak. Ne vedo in ne smejo vedeti, sicer bi obupali v tem smradu.

In vendar ne obupajo. Samo naprej in naprej! Pisma se kopičijo, včasih je naslov pravi rebus. In uganka beži od ust do ust. Često je vendar ni mogoče razrešiti. Potem roma pismo na policijo. Če še tam modrost odpove, roma nazaj k odpošiljatelju ali na ogenj, če ni mogoče niti odpošiljatelja ugotoviti.

Poštni predal št. ?

Vse to gledam, občudujem in oprezujem proti vratom, kako bi se čim prej in kar najbolj natihoma izmuznil venkaj. Malo zraka, čeprav samo ljubljanskega, človeku vendar dobro de...

Že na hodniku človeku odleže. In sedaj?

No, sedaj pa še na zadnjo postajo v pritličje, kjer vlagajo pisma v poštne predale. 400 predalov je. In poleg tega je tu oddelek za sprejemanje in oddajanje priporočenih pisem ter vrsta poštnih predalov za »zastonjkarje«, to se pravi razne urade, ki ne plačujejo za predal nobene pristojbine.

Osem deklet se giblje v tem prostoru. Nemara je katera gospa, naj mi ne zameri, če nisem dovolj natanko pogledal. Videl sem prav za prav samo roke, ki avtomatično segajo zdaj sem, zdaj tja. In predali se polnijo, polnijo.

Na tleh stoji košara, polna pisem, ki se jih nihče ne dotakne. Kaj je neki z njimi? Ali so nemara pozabili nanje? Kaj še! To je le pošta za OUZD. Seveda, predalov, kamor bi bilo mogoče stlačiti celo košaro pisem, na tem oddelku ni. Zato počakajo kar v košari, da pride uslužbenec ponje.

Kaj pa ti listki?

To je obvestilo naročnikom poštnih predalov, da imajo priporočena pisma. Teh namreč ne devamo v predale. Z listkom pride stranka k oknu, potrdi po predpisih prejem in prejme pismo.

Torej ste močno previdni.

Je treba tako. Lahko bi nastale pomote. — In sploh: Pošta je pošta.

Poštno ležeče

Vsa čast. Velika vrata se odpirajo in stranke že prihajajo. Zdaj je čas, da grem.

Koliko pa znaša najemnina za predal?

— Po 20 Din mesečno, a za tri mesece je treba vselej plačati v naprej.

Torej tudi v tem oziru previdnost. Danes je nemara čisto umestna, si mislim, ko odhajam. Nervozen gospod že stoji pred okencem in vprašuje, če je kaj »poste restante« za njega. Da, saj res, poleg vsega drugega je tukaj tudi oddelek za poštno ležeče. Gospodek se ljubko smehlja. Torej ni pričakoval zaman. Zdaj pa kar domov! Nočem biti indiskreten, ko sem že zdavnaj preživel čas pričakovanja takih tajen in skrivnosti...

Oglašuj v „Glasu“

Elektrifikacija Poljčan in okolice

Poljčane, 10. febr.

V četrtek 6. t. m. se je vršil v Poljčanah dobro obiskani sestanek vseh interesantov za elektrifikacijo Poljčan in okolice. Inženjer Elektrarne Fale je obširno razložil vsem navzočim način in pogoje, kako se bi izvedla ta elektrifikacija. Nameravajo preskrbeti z električno nergijo vse kraje ki leže ob trasi Konjice—Žice—Loče—Poljčane—Makole do Ptuja.

Pozdravljamo namero Elektrarne Fale, da se je končno odločila elektrificirati te podeželske kraje in se zavedamo, da brez izdatne gmotne podpore s strani te družbe ne bi bilo mogoče občinam uresničiti že dolgoletne želje po električni luči.

Pričakovati je tudi, da bo imela ta elektrifikacija najugodnejši upliv za razvitek gospodarstva in industrije v teh krajih.

Razen v Poljčanah, so se vršili te dni taki informativni sestanki še v vseh večjih krajih doline, ki so bili vsi prav dobro obiskani. Interesenti so pokazali za akcijo družbe veliko žanimanje ter je pričakovati, da bo uspela.

„Glas“ je zanimiv

— *»Delo proti tuberkulozi«* se menuje glasilo Protituberkulozne zveze v Ljubljani, Čopova cesta 1 Prinaša članke o boju proti jetiki na vsem svetu, zlasti za glede tega boja v Sloveniji. Glasilo je važno za vse zdravnike, občine, šole, gostilne, kavarne in obrti, ki naj si ga naroče. Na leto stane samo 10 Din.

Paberki kolporterja

O morali, astrologiji ter glasu sploh

Ljubljana, februarja

Vsa Ljubljana je polna raznih novic. Ko zamrje zadnji škandal ter se razgubi po vseh predmestjih do zadnjih hiš že tam zunaj na polju, že zraste sredi mesta nov, v bistvu star, toda le z novimi okraski! In ljudje se zopet na novo zgražajo, nanovo pohujšujejo ter na novo obsojajo. Pravzaprav pa ni ničesar novega na svetu!

No, in v dobi hlastanja po pikanterijah ima vsaj uboga kolporterska para upanje, da proda več časopisov, kot v dobi zglednih čednosti. Če smo čednostni, tega ne obešamo radi na veliki zvon, le če se zgodi nezaslišanost ter sploh nasilje nad našimi plemenitimi čuvstvi, tedaj zavre v nas!

Zadnjič je tako vrelo v nas, pohujšanje je prišlo v dolino šentflorjansko in prali smo se! Na cesti smo si konkurirali kolporterji, narod, oziroma po prejšnjem pleme, je želel znati podrobnosti! Kdo bi ljudem v tem postregel; če ne časopisje!

»Vaš »Glas« se je pa kar na široko razpisal o Bevcu!« ugotavlja drobna damica!

Drugi časopisi o tem niso toliko poročali, hitro uskoči drugi nežni cvet.

»Veste, dragi gospodični, to pa zato ne, ker so prej toliko vedeli povedati — enkrat jim pa mora zmanjkati. Kdor prej govori, pozneje naj molči!

»To je pa res!« mi pritrdi nežni cvet.

In jaz? Kar podvomil sem, če ni ena tistih. . . Ampak je tudi takoj utemeljila:

»Veste, vse ženske smo naenkrat postale ničvredne! Čim so zvedeli o kateri, da si zdravi zobe, je bila že sumljiva — Ljubljana je postala po pisanju zagrebških, beograjskih in tudi zunanjih listov ena sama Sodoma in Gomora. Tu je šlo za dobro ime Ljubljane. Fejst ste se postavili zanjo!

Dragi moji, če ni to meni laskalo, ki se kot kolporter štejem vsaj ta sedemindvajseti za glavnim urednikom, potem sploh ne bi moglo nikomur laskati. Da ste obe kupili »Glas«, ni menda potrebno omenjati.

Zdaj pa naletim na možakarja. Dajte sem vaš »Glas«, in ga je res kupil in tudi plačal, bi rad videl, kaj ste za danes napovedali. Zadnjič ste napovedali kar naprej potresno guganje, pa se je res treslo, tako, da se že res človek boji čitati vašo astrološko napoved. Ne vem, ali res berete v zvezdah?

»Gospod, obojega nekaj! Na potres smo vas pa zato opozorili, da ste se vedeli pripraviti! Pa tudi za moralične škandale smo vas pripravili z napovedjo vnaprej, da bi lahko zaščitili svoje čednostno srce!

»Hudimana, saj res! Se že spominjam! Dajte nam no povedati, kdaj bomo dobili plače?«

»Veste, gospod, tega pa niti pri »Glasu« za sebe ne vemo! samo tega ne! Takoj, čim bodo plače že zunaj, bomo pa tudi to napovedali.

»Torej niti astrološka napoved ne ve nič o tem?

»Čakajte, bomo vprašali zvezde, ker tam gori odločajo usodo zemljanov!«

In možakar sedaj čaka na našo napoved iz zvezd glede plače!

»No, »Glas naroda« ali vam kaj dobro gre gostilna?« me piči precej postaven politikus!

»Hvala, dobro! Sicer imamo velikanske križe z gosti! Eni bi radi pili slovenska vina, dočim drugim bolj diši srbska kapljica! Naš cviček je prekisel, srbska vina imajo več sladkorja v sebi ter so sploh bolj opojna. S hrvaškimi je pa itak križ! Hrvaških vin ni dobro piti, pravijo, da po njih glava boli; baje so precej žveplana! Hrvati sploh radi žveplajo!

»Imen imate pa res dosti, ste glas, ste gla...«

Stojte, gospod, vam sam pomagam. Mi gre bolj gladko, veste, nas v upravi učijo, da znamo boljše povedati: glas, glaž, klas, kvas, špas, pas, vas , mraz; več pa ne vem! Vsa imena imajo odlične prednosti! Najprvo smo bili glas, nato pa glaž, sedaj čaka karikaturiste še klas, da nas ovekovečijo poznim rodovom v spomin!

Tako sem jih naštel sijajno, da je takoj utihnil, a tudi kupil »Glas in Glaž«. In jaz junaško naprej!

Zares, kolporter biti je težaven stan! Ampak zanimiv!

Pik.

Bavarska dekleta v slikovitih nošah pozdravljajo Adolfa Hitlerja, ko vstopa v Olimpijsko hišo ob otvoritvi olimpiade 1936 v Ga-Pa

Tuje dete se je vrnilo

v sramežljivo Ljubljano po dolgih ovinkih

Ljubljana, 10. febr.

Sramežljiva Ljubljana ima novo senzacijo. »Tuje dete«, ta sijajna moderna ruska drama, ki je nedavno povzročila, da je v Ljubljani v potokih tekla — »tinta«, ki je bilo pred časom — prepovedano, za — Ljubljano, seveda. Ljubljana namreč mora ostati »dolga vas«.

Med tem je »Tuje dete« zmagovito šlo menda po vseh svetovnih odrih — tudi po Jugoslaviji, seveda. In so se le ljudje zganili in povedali, kako in kaj.

Pa so se končno zganili tudi drugi in so nemara zardeli. Tako je končno rdeči svinčnik prepovedi izginil s »Tujega deteta« in ga bomo sedaj spet videli v Ljubljani.

Maribor dalmatinca

Maribor, 10. februarja

Naš štajerski Meran se lahko ponaša z zanimivo posebnostjo. Po vsej državi in še čez meje je znan kot središče prelepih vinogradnih štajerskih krajev, kjer zadnja leta, ko je slaba vinska kupčija, bridko životari vinogradnik, viničar, kmet in delavec.

Maribor kot nekako prirodno središče vinske kupčije je zainteresiran na čimvečjem izvozu vina, in vendar lahko poročamo, da je uvoz vina v Maribor vsako leto večji. *Za lansko leto, pravi statistično poročilo trošarinskega urada, da je znašal uvoz dalmatinskega vina v Maribor 454 tisoč litrov, banatskega 488.000 litrov, kar znaša skupno 942.000 litrov. Celotna potrošnja vina pa je lansko leto znašala v Mariboru 1,300.000 litrov.*

Težko je objektivno oceniti ta pojav, vendar pa se na splošno lahko reče, da je to nezdrav pojav, ki bržčas v gospodarskem oziru dela štajerskim vinorodnim krajem precej škode. O tem pojavu poročajo tudi drugi časopisi, nekateri pravijo, da se dalmatinsko in banaško vino uporablja za mešanje z domačim vinom. Če je to prav, je tudi veliko vprašanje.

Avtomobil pelje po cesti, šofer neprestano hupa. Kakšna razlika je v tem trenutku med kokošjo, kravo in žensko? Kokoš plane nepremišljeno iz ene strani ceste na drugo, čeprav bi bila na prejšnji strani čisto varna pred avtom. Krava se ustavi sredi ceste, malomarno se ozre nazaj, a vendarle se ne umakne avtomobilu. In ženska? Ona združuje v tem trenotku obe lastnosti krave in kokoši! (Po angleškem izvirniku!)

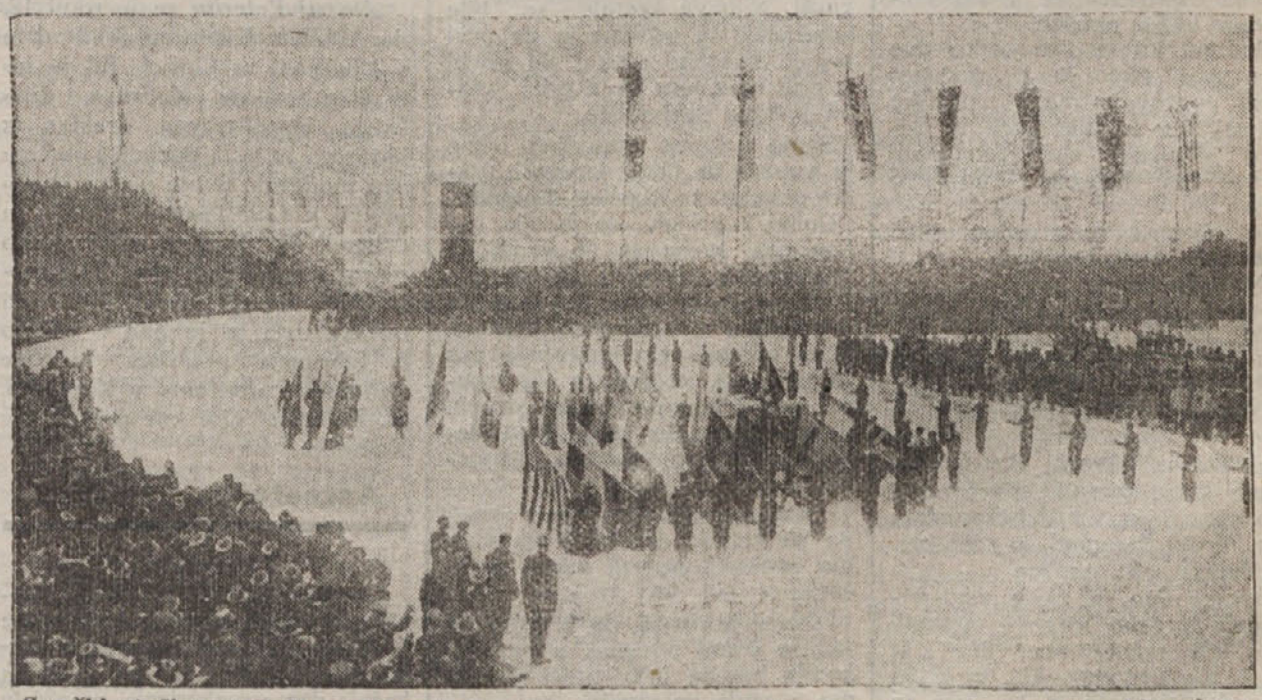

Smuški stadion v Ga-Pa med svečano prisego tekmovalcev. Predstavniki vseh narodov, ki se bore letos na olimpiadi, so se s svojimi zastavami zbrali okoli odra, na katerem je nemški prvak Bogner najprej govoril prisego. Našo trobojnico je ob tej svečani priliki nosil Senčar. Morda se vam posreči, da ga najdete med drugimi na sliki v sredini stadiona

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman. 38

Drugi del.

Jim se je plašno ozrl v vrata.

»Vidiš, kakšen strahopetec si!« se mu je rogala Eliza. »No, le pomiri se, saj ga sploh ni doma. Saj vendar veš, da ga ni v hiši!«

Da bi prikril svoj strah, je Jim napeljal pogovor na druge stvari.

»Torej zdaj praviš, bo treba počakati, dokler teror ne pripelje novih zakladov?«

»Da — zaenkrat nama ne kaže nič drugega.«

Jim je vstal.

»Tak zdaj pa moram iti, Eliza. Na oglarski ladji me pričakujejo moji tovariši. Vse sem storil, da si jih pridobim — storil sem po tvojih nasvetih. In bom še, Elizica moja«.

Rad bi jo bil objel, a se mu je izvila.

»Kadar bo tisto opravljeno, Jim, potlej boš moj. A strahopetcev ne maram«. In porinila ga je skozi vrata.

Eliza je imela Jima popolnoma v rokah.

Na dnu morja

Jack je dovolil, da se sme tudi Bessie udeležiti vožnje na »Terorju«. Z zanimanjem si je zdaj ogledovala veliko podmornico, ki se je lahno pozibavala v pristanišču.

Edvard je spremil Bessie v veliko, razkošno opremljeno kajuto h kapetanu Jacku.

»No, ali se kaj bojite, gospodična?« je prijazno pozdravil Jack.

»O, nič se ne bojim tam, kjer ste vi, gospod, in pa moj Edvard«, je odgovorila ljubeznivo, kakor je samo ona znala.

Jack se je nasmehnil in odšel, da izda potrebna povelja.

Edvard je posadil Bessie na stol ob steni in čez nekaj časa, ko je »Teror« že plul v morju, pritisnil na nek gumb. Stena se je nekoliko razmaknila, skozi lino, zavarovano z debelim steklom, je Bessie videla v morje. Močna električna luč je razsvetljevala bližjo okolico.

Medtem ko je ona radovedno zrla skozi okno in z začudenjem opazovala razne morske pošasti, sta se tudi Jack in Edvard sklanjala nad zemljevidi in ves čas beležila Terorjevo pot.

Po dveurni nenavadno hitri vožnji je Jack vzkliknil:

»Na cilju smo!«

Bessie, ki je še vedno radovedno gledala skozi okno, je opazila, da se zdaj Teror potaplja čedalje globlje. Ladja se je rahlo stresla, obstala je na morskem dnu.

Edvard je povedel Bessie na drugo stran in tam zopet odprl lino, zavarovano z debelim steklom. Močni žarometi so zdaj razsvetljevali vso okolico.

Morsko dno, ki ga je zdaj zagledala v vsej njegovi čudoviti pestrosti, raznovrstne ribe, ki jih je bila privabila luč, in ki so urno švigale sem in tja, vse to jo je tako prevzelo, da je onemela od samega strmenja. Še bolj pa je bila presenečena, ko je zagledala veliko ladjo, ki je ležala postrani in imela v dnu ogromno luknjo.

A njeno začudenje je doseglo višek, ko je zdaj zagledala čudne postave, ki so prihajale s Terorja in se počasi pomikale proti potopljeni ladji, kjer so ena za drugo skozi luknjo v dnu izginjale v njeno notranjost.

Bila je to posadka »Terorja« — Jackovi pomagači — v potapljaški opremi.

Radovedno je čakala Bessie, kdaj se bodo zopet pojavili. Čez dobre pol ure se je vrnilo nekaj mož noseč precej velik zaboj, katerega so blizu »Terorja« položili na tla, potem pa zopet izginili v trupu ladje. Medtem ko so zaboj za zabojem prinašali iz ladje, so jih ostali odpirali in z njih odnašali mehke platnene vrečice.

»Kaj pa je v teh vrečicah?« je radovedno vprašala Edvarda, ki ki je stal poleg nje in pozorno opazoval delo potapljačev.

»To so vrečice z denarjem, ki ga je vozila ladja iz Amerike v London. Saj sem ti pravil o tem. Zdaj razbijajo še blagajno v ladji, v kateri so potniki shranili svoj nakit in dragocenosti«.

Delo je počasi napredovalo, ker so se morali potapljači večkrat vrniti v podmornico in se tam odpočiti, tako da je bila ura že tri zjutraj, ko so bili gotovi. Nato se je »Teror« spet dvignil in odplul nazaj v svoj pristan.

Ko so se vrnili, je Bessie odšla k počitku, dočim je Edvard še nadzoroval spravljanje denarja v zakladnico.

Pri tem je z zanimanjem opazoval može s »Terorjeve« posadke, ki jih je zdaj prvič imel priliko gledati pri njihovem delu.

Bili so to ljudje v starosti od 35—45 let. Na obrazih se je vsem poznalo, da imajo za seboj trdo življenje, in da so marsikaj izkusili. Njihove kretnje so bile umerjenen in odločne in na prvi pogled si lahko spozal, da ne bi iz njih ne z lepa ne z grda izvabil kakšne skrivnosti.

Svoje delo so opravljali točno in vestno in takoj izpolnili vsako povelje z vojaško disciplino.

Dolgo je trajalo, da je bilo vse končano, možje so se vrnili na podmornico, Edvard pa se je podal v svojo sobo. Pri tem sta se srečala z krmarjem Tomom, ki je prilezel iz podmornice ves zamazan. S strojnikom sta namreč nekaj popravljala pri strojih.

»No, Tom, ste imeli dosti dela?, gotovo ste pošteno utrujeni!«

»Sem, pa nič zato. Sem vesel, da se sedaj nekoliko več vozimo naokoli, vsaj ni tako dolgčas. . .«

Edvard je opazil, da bi bil Tom rad še nekaj povedal, a mu ni hotela beseda prav z jezika. Pa mu je malo pomagal:

»Če imate kako željo, Tom, in vam lahko storim kako uslugo, — povejte mi, prav rad sem vam na razpolago«.

»Ah, dragi prijatelj, če mi ne boste zamerili, bi vas res poprosil za nekaj«, je obotavljajoč se odgovoril Tom.

»Kar na dan z besedo, Tom! Menda ne bo nič nemogočega?« To je, da bi rad namesto vas jaz prihodnjo nedeljo počakal na gospodično Molly in jo pripeljal sem«, je povedal Tom s tako bridkim obrazom, kot bi prosil za milost, naj ga ne obesijo.

naj ga ne obesijo.

Edvard se je moral na glas zasmejati.

»Ah, to vas tako skrbi, Tom? No, tu vam pa od srca rad ustrežem!

Tomu je zažarel obraz in stiskal je Edvardovo roko z naravnost ginljivo hvaležnostjo.

Prijatelja sta si voščila lahko noč in odšla vsak v svojo sobo.

Vrata se pa niso še dobro zaprla za njima, ko so se na nasprotni strani tiho odprla druga vrata — in na mostovžu se je pojavila Eliza, ki je prišla tudi od nekod.

»Le tako naprej« je zadovoljno mrmrala predse. »Zberite čim več — tem več bova imela z Jimom. Zdaj vsaj vem, kje je zakladnica . . «

In po prstih je smuknila v svojo sobo.

Iz domačih gajev

Alojzij Peterlin-Batog:

Nedelja

Nedelja tvoja pred menoj vesela
razpeta je ko v soncu biser mreža:
Mihalovec in Rigonci in Loč in Sela
in Mostec, Gaberje, pa dva Obreža.

In ženske rute rumene kot teje,
ko v cerkvi tiha vdanost srca greje.

A na večer, ko zarja se poslavlja,
harmonika ljubezni pot pripravlja.

Alojzij Peterlin se je rodil 12. dec. 1872, v Kamniku. Študiral je v Ljubljani in Gorici. Bil je tudi član tedanje *Zadruge*, dijaškega leposlovnega društva, iz katerega je izšla poznejša slovenska moderna. Svoje pesmi je objavljal v *Ljubljanskem Zvonu* in drugod. Po vojni je izdal zbirko pesmi z naslovom *»Pot za goro«* l. 1929. Razen pesmi piše tudi odrska dela in je bila v soboto 8. februarja premiera njegove tridejanke *»Prelom«* v Kamniku. A. *Peterlin* živi kot profesor v Kamniku.

Astrološka napoved

11. februar

Dan je neugoden za promet, zlasti za motorna vozila, avtomobile in letala. Slišali bomo senzacionalno vest. V vsakdanjem življenju kažejo danes razburjenja, prepiri in sovražnosti. Nervozni ljudje, zlasti v juniju in septembru rojeni, se danes ne bodo počutili dobro. In bo tudi neprijeten opravek ž njimi.

Filmski operater, ki je pritrdil svoj aparat na sani, s katerimi se podi za tekmovalci v hockeyju na ledu v Ga-Pa

300 bomb

Poročevalec »United Pressa« poroča iz Addis Abebe: Še pred pričetkom vojaških operacij na obeh frontah je strašilo tukajšnje kroge vprašanje, kako bodo letala in tanki vplivali na moralo abesinskih čet, ki na ta moderna bojna sredstva še niso bile pripravljene. Dosedanje izkušnje v tem pogledu pa so odgovorne abesinske kroge navdale z največjim optimizmom. Vsi so zdaj soglasno mnenja, da ne predstavljajo niti letala niti tanki za abesinske vojake nobenega strašila več. Vojaški krogi priznavajo sicer, da je bil vtis prvih bombardiranj iz letal in obstreljevanj iz tankov za abesinskega vojaka porazen. Tedaj so celo sami Abesinci močno dvomili, če bo njih armada več ko dva meseca vzdržala strašni tehnični pritisk italijanskih čet. Tako se izve, da so n. pr. proti koncu preteklega leta živci abesinskih vojakov zaradi neprestanega obstreljevanja iz tankov in letal zares že tako močno popustili, da je obstojala nevarnost prave katastrofe. Čete dedžasmača Aberra, sinu rasa Deste, so zaradi bombardiranja dezertirale v masah. Decimirani ostanki armade so bili priključeni drugemu vojaškemu oddelku.

Nevarnost take splošne demoralizacije pa je sedaj po splošnem mnenju popolnoma izključena. Abesinski vojak se je tako tanku kakor letalu že povsem privadil in ga obstreljevanje iz teh modernih bojnih priprav ne spravi več iz ravnotežja. Uspehi letal in tankov pa so tudi sicer že tako minimalni, da ima Italija ž njimi večje izgube kakor pa dejanske uspehe. Pri bombardiranju Dèssija so n. pr. zmetala italijanska letala toliko bomb, da je njih vrednost presegala 500.000 dolarjev, uspeh pa je bil ta, da so pobili samo okoli 50 civilistov in razdejali nekaj skromnih abesinskih hiš, ki so jih domačini že v nekaj dneh spet postavili. Bambardiranje Dagaburja pa je bilo za Italijane še manj uspešno. Zmetali so nad mesto nad 300 bomb, ubili pa so samo enega civilista in — pet kokoši . . .

NAJNOVEJŠA POROČILA

Novi abesinski uspehi na severu in jugu

Addis-Abeba, 10. febr. Agencija »Radio« poroča z južnega bojišča: Slabi uspehi na severni in na južni fronti zelo slabo vplivajo na moralo italijanske vojske. Opaža se, da borbeno navdušenje vedno bolj pojema, posebno po zadnji izgubi, ko je dedžasmač Bajene s 15.000 vojaki napadel transport vojnega materijala med Dolom in Negellijem. General Graziani je takoj, ko je sprejel vest o tem napadu, poslal motorizirane oddelke na pomoč, da preženejo sovražnika. Vendar, ko so prispeli na kraj napada, ni bilo o Abesincih nikakega sledu. Na povelje svojega vodje so se umaknili proti severu, kjer se v gorovju nahaja glavna sila rasa Deste. Vest o novi zmagi je med abesinskimi vojaki vzbudila veliko veselje, posebno pa so se veselili plena. Abesinske čete, ki so nedavno prodrle v sektor Negelli, trenotno še drže svoje postojanke. Ker je zveza med italijanskimi četami pri Negelliju in onimi četami, ki se bojujejo med Webi Gestro in Webi Šebelijem pretrgana, je general Graziani sklenil, da potisne abesinske oddelke pri Negelliju proti severu in zopet vzpostavi zvezo. Abesinske čete so na napad popolnoma pripravljene in je pričakovati velike ofenzive v sektorju Negelli. Dopisnik poroča iz glavnega stana rasa Deste, da se vrše v glavnem štabu posvetovanja, dali se naj pošlje pred Negelli nove čete, da zadrže italijansko prodiranje, a istočasno da se udari na karavansko pot med Dolom in Negellijem, jo zasede in tako popolnoma odreže Negelli od glavnega stana pri Dolu, kar bi imelo za Italijane katastrofalne posledice. Pri pogledu na velike priprave obeh vojsk se pričakuje v kratkem velikih spopadov. Stanje abesinske vojske je odlično.

Mongolski vpad v Mandžurijo

Harbin, 10. febr. Včeraj je 600 mongolskih vojakov prestopilo mejo. Napadli so japonsko oficirsko patruljo, katera je obhodila mejo. Vnela se je ljuta borba. Na pomoč japonskim oficirjem so pritekli japonsko-mandžurski graničarji, nakar so se mongolski vojaki umaknili. Na obeh straneh je mnogo žrtev.

Tokio, 10. febr. T. O. poroča, da bo ministerski predsednik **Hirota** sprejel danes v avdijenci sovjetskega ambasadorja **Jurenjeva,** s katerim bo pretresal vprašanju o stanju na mongolsko-mandžurski meji. Pri tej priliki bo Hirota izročil Jurenjevu tudi odgovor japonske vlade na sovjetsko protestno noto vloženo 30. januarja radi obmejnege incidente pri Činčangkua. Istočasno bo Hirota predlagal Jurevjevu naj se osnuje neke vrste obmejna komisije, ki naj pregleda vse obmejno črto in določi kraje, kjer je potrebno, da se meja utrdi. S tem bi se po mnenju Hirota obmejni incidenti znatno zmanjšali.

Abesinci napadajo ponoči

Addis Abeba, 10. febr. Dopisnik agencije »Radio« poroča iz Abbi Addija, da vojska rasa Ajela še vedno napreduje. Velike borbe se vrše s črnimi srajcami, ki se polagoma umikajo proti Aksumu. Poleg redne vojske (okoli 20.000 mož) ima ras Ajelu na razpolago tudi konjenico z okoli 10.000 jezdeci, ki napadajo hitro. S to konjenico je ras Ajelu dosegel že veliko uspehov, saj je z njo na skrajnem krilu v obliki loka prodrl skoro do samega Aksuma. Srednjemu delu poveljuje ras Imru, ki s svojimi 25.000 možmi tudi vztrajno prodira. Mora se boriti z velikimi težkočami. Tako imajo Italijani svoje postojanke na bližnjih pobočjih in dominirajo nad vso dolino, skoro do reke Takaze. Ker bo v kratkem priskočil ras Buruj rasu Imru na pomoč, se pričakuje, da bodo Italijani prisiljeni zapustiti te svoje močno utrjene postojanke, posebno, ker nimajo mnogo vojakov. Te postojanke so glavne zapreke za prosto prodiranje, ker morajo abesinske čete prodirati od spodaj navzgor, kar je zelo težko spričo hudega ognja iz strojnic.

Dopisnik iz Desija pa poroča, da se boji v sektorju Makale nadaljujejo v severozapadni smeri, kjer abesinske čete pode sovražnika. Italijanskim četam pri Abbi Addiju preti resna nevarnost, da jim vpadejo abesinske čete v hrbet. Ozemlje severno od Makale je sedaj zasedeno v dolžini 25 km, a čete še prodirajo. Italijanski letalci bombardirajo ves sektor Makale in skušajo vse važnejše postojanke popolnoma uničiti. Uspehi bombardiranja so neznatni. Umik Italijanov se vrši v velikem neredu in v celi črti. Vse žrtve, ki so jih dali Italijani od Adue do Amba Aladže, so bile zastonj.

Dopisnik poroča iz Hararja, da je bil danes odposlan velik transport municije in orožja četam rasa Nasiba. S transportom je odšlo tudi 1500 novih vojakov.

Badoglio se ni izkazal

Desie, 10. febr. V vojaških krogih smatrajo odpoklic maršala Badoglia kot neovržen dokaz italijanskega poraza na severni fronti. Radi tega so mnenja, da bodo operacije na severu s strani Italije zaostale, kar naj bi abesinske čete izkoristile in zasedle vse ozemlje do črte Adigrat — Adua — Aksum. V trenutku, ko bi maršal Badoglio odpotoval v Rim in bi bila na bojišču nepripravljenostt za boj, bi bilo Abesincem lahko zavzeti vsa svoja mesta in celo vreči Italijane preko meje. Maršal Badoglio je s svojim porazom doživel svoj polom, saj je slabše deloval kot njegov prednik general De Bono Kar je De Bono pridobil, to je Badoglio v zelo kratkem času izgubil. Politični krogi okoli cesarja so mnenja, da se je Mussolini temeljito uračunal, ko je predal poveljstvo nad vojsko v vzhodni Afriki maršalu Badogliu. Isti krogi so mnenja, da ni več daleč čas, ko bo deležen iste časti kot Badoglio tudi general Graziani, ki je s svojimi, posebno zadnjimi neuspehi, postal skoro nemogoč. Dosedaj je bilo mobiliziranih v Abesiniji okoli 550.000 vojakov, od katerih odpade na severno fronto 200.000, na južno fronto pri Dolu 200.000 in na fronto pri Gerlogubiju okoli 150.000 vojakov. Abesinski cesar ima na razpolago za skrajno silo še okoli 500.000 vojakov, ki še niso mobilizirani.

še 25 km od Adue

Addis-Abeba, 10. febr. Na severnem [illegible] so abesinske čete rasa Kase pri Aguli razdelile svoje moči. En del je udaril proti Hauzienu, drugi pa je v teku današnjega dne zasedel kraj Dera. Iz Aksuma in Adue pošiljajo Italijani svoj vojni material preko mejne reke Mareb. Preko Adi Kaje gre material, ki so ga v pravem času umaknili iz Makale ter ga začasno shranili v Adigratu. Ker pa je Adigrat po popolnem polomu italijanske vojske v resni nevarnosti se material odpošlje proti Asmari. Zadnji ranjenci, ki so bili ranjeni pri spopadu na prelazu Agaga so odšli Najužnejšem bojišču je eskadra lijanskih letal preletela pokrajino Boran. Sidomo. Arusi in nato ob reki Webi Šebeli do kraja Rawa, od tam preko Makale do izliva v Ganale Doria do Doe, kjer je pustaa na dolskem aerodromu. Angleško-Abesinska leja je od angleških obmejnih čet močno zastražena od Mojae do Dola.

Abesinske čete so od Adue oddajene le še 25 km.

„Politika" o volitvah

Beograjska »Politika« je že dvakrat priobčila nekaj zanimivih razmišljanj o našem notranjepolitičnem položaju v zvezi z zadnjimi političnimi dogodki pri nas. V včerajšnji številki čitamo med drugim: Glasovanje o proračunu v finančnem odboru predstavlja nov moment v Nar. skupščini. Rezultat glasovanja v finančnem odboru vnaša nove težkoče, zapletenost in poostritev v parlamentarni položaj. Obstrukcija in glasovanje v finančnem odboru ponovno vsiljujeta hitro iskanje potrebnih izhodov iz sedanjega položaja. Zato se je včeraj v vrstah pristašev vladne politike poudarjalo, da bi bila morda razpustitev Nar. skupščine in razpis novih volitev edini izhod, ker je jasno, tako pravijo, da je treba iz sedanjega stanja naiti izhod samo s pomočjo političnih rešitev. Seveda — tako ugotavljajo v poslanskih krogih — tudi tak izhod kakor je razpis novih volitev ima svoje težkoče, ki so očividne in ki priporočajo, da se pred volitvami poskusi še z vsemi drugimi sredstvi in rešitvami. Volitve bi bile v sedanjem položaju samo skrajna mera, glede katere se nikakor ne sme prenagliti.

Nar. skupščina se je spet sestala na svoje zasedanje danes zjutraj ob 10. uri. Negotovosti, ki so se pokazale spričo glasovanja v finančnem odboru, bodo brzkone že na tem zasedanju razčiščene. Na dnevnem redu današnje seje je volitev skupščinskega odbora in pretres treh predlogov resolucij ter več mednarodnih konvencij.

Nova zemljoradniška stranka

Doznava se, da je predsednik glavnega odbora bivše zemljoradniške stranke Radišlav *Djokič* započel akcijo za organizacijo nove zemljoradniške stranke, ki jo je do sedaj brez uspeha skušal organizirati in prijaviti.

Zadušnica in sedmina za živo hčer

V vasi Bedna Varoš v ivanjičkem srezu se je primeril nenavaden dogodek, ki je silno odjeknil v vsej okolici. Kmet Ajdo Marinović je sicer imel rad svojo hči edinko, vendar pa se je odločno protivil njenemu ljubavnemu razmerju z nekim fantom, zlasti na noben način ni dopustil, da bi prišlo do poroke. Ker je bil oče neizprosen se je dekle naposled odločilo, da pobegne s svojim izvoljencem. Očeta je to razjarilo, da je proglasil svojo hčer za mrtvo. V cerkvi je dal zanjo brati mašo zadušnico, na dom pa je povabil na sedmino vse svoje sorodnike in znance, kjer jim je razsrjeni oče sporočil, da zanj hčere ni več. Ob pijači in dobri jedači so zmolili precej očenašev za dušo »rajne« hčere, ki ji je bila ljubezen več nego očetova trma, ki ni hotela, da bi si vzela za moža tistega, ki ga je resnično ljubila.

„Glas" je zabaven

Otroški kotiček

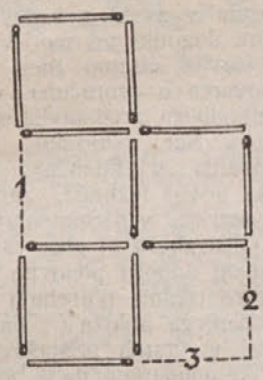

Rešitev naloge

Iz petih — tri

Kakor vidim, ste se imenitno odrezali. Pismonoša je kar sopihal, ko mi je prinašal vaša pisma, meni je pa srce poskakovalo, ko sem jih odpirala in prebirala. To ste korenine! Poslali ste mi natanko 107 pravilnih rešitev iz najrazličnejših krajev. Poleg tega sem prejela kopico pesmic in drugih pisem. Za primer naj bo tole:

Draga teta Meta!

Prištejte me med one srečne, da zamorem biti v »Otroškem kotičku«, da pomagam svojemu očetu, da obdrži »Glas naroda!!« v naprej, čeravno ima malo pokojnine — 170 Din, a nas 7 malih za preživeti, sam pa je bolan že pet let . . .

Tako smo usodni v Trbovljah.

Alojz Zagorc, Dom upokojencev št. 100, Trbovlje II.

Vidite, tako mi piše. Kako ne bi potem uvrstila takega zvestega v kotiček!?

Druga prijateljica mi pošilja pesem. Tako se glasi prijazno pisemce:

Draga teta Meta!

Tukaj ti pošiljam malo pesmico, če ti bo všeč. Pesmica se glasi:

Vesela teta Meta,
veselo z otroci po kotičku leta.
Včasih s pisemcem ji pridemo v vas,
zato pa papige deli za nas.
V skromen kotiček jo stiskajo vsi,
pa ona potrpežljivo tam čepi.
Pa vendar večji prostorček si želi,
kar z njo želimo tudi mi.
Mogoče, da ga že drugič bo dobila,
ter za nas še več dobrega priobčila.
O dobra teta Meta,
kaj vse ona ti obeta
vse kar otroško si srce zaželi,
vse, prav vse pri dobri Meti s dobi.
O dobra teta, delaj kar tako naprej,
potem se pa še oglasimo kaj!

Stare Ivanka
učenka V. raz. v Češnjici
p. Boh. Srednja vas.

Seveda mi je pesem všeč, zato sem jo pa takoj dela semkaj v kotiček.

Kakor sem obljubila, pridejo zdaj na vrsto imena rešilcev. Nagrade prejmejo ljubljanski kotičkarji v uredništvu »Glasa naroda«, ostali pa po vrsti. Potrudila se bom, da jih bodo do prihodnje nedelje imeli vsi v rokah.

Pridno se oglašajte in bodite lepo pozdravljeni

vam kliče teta Meta.

Pravilne rešitve

so poslali iz **Ljubljane**: Mihelčič Francka, Borštnikov trg štev. 1; Mrovlje Slavko, Vič; Kovče Milca, Tyrševa cesta 47; Rudolf Keršič, Pod Ježami 19; Žarko Zigon, Lavričeva 9; Iva Kogoj, Društvena 28; Miloš Saunig, Pokopališka 8; Savo Slokar, Večna pot 7; Čeplak Aleksander, Tyrševa 53; Marica Frelih, Miklošičeva 24; Mirko Cukjati, Podlimbarskega 17; Mara Tavčar, Povšetova 63; Ljubica Kavec, Selenburgova 7-II.; Markič Emica, Tržaška (Glince) 22; Lenček Marjana, Tyrševa 33-I.; Zorica Jermol, Bohoričeva 24; Vanda Šuflaj, Zg. Šiška; Trebar Marko, Detelova 3; Lada Strauss, II. drž. r. gimn.

Iz Maribora: Vesna Maurič, Smetanova 50; Manja Cazafura, Kralja Petra trg 4-II.; Hilda Lešnik, Radvanjska 45; Aleksander Batagelj, Teslova 7; Viktor Šubic, Resljeva 9; Simon Tihec, Gregorčičeva 6; Ivo Erman, Koroška 83; Lea Dobravc, Maribor-Nova vas.

Iz Celja: Božič Damjana, Miklošičeva 6; Anica Leskovšek, Zavodna 31; Kranjc Stanislava, III.r. osn. š. šolskih sester;

(Nadaljna imena objavimo med tednom).

Malešove „Sence“

»Sence« je naslov novi umetniški knjigi, ki izide te dni v Bibliofilski založbi v Ljubljani. Knjiga je krasno opremljena v revijalnem formatu in obsega okrog 150 celostranskih reprodukcij. Uvod v knjigo je napisal upravnik Narodne galerije J. Zorman. Je to prva knjiga pri nas, da je tiskana in vezana na japonski način. Naklada je omejena — samo v 300 numeriranih in od umetnika podpisanih izvodih.

Tako po malem melje vsakdanjost

Ljubljana 10. februarja.

So dogodki, ki jih človek niti ne opazi, a vendar bole tistega, ki ga zadenejo.

V Streliški ulici so neznanci napadli 35 letnega trgovskega pomočnika brez posla Frid. Königa. Prizadejali so mu rane v trebuh, nakor so zbežali, medtem ko je bilo napadenca treba z reševalnim avtomobilom prepeljati v bolnišnico.

Na Rudniku je padel s kolesa 37 letni Pečnik Rudolf in se je poškodoval na glavi.

V Šenčurju je bil bajtarjev sin Franc Derganc z vejo poškodovan na desnem očesu.

Na Veliki planini pa se je pri smučanju poškodoval uradnik mestnega poglavarstva iz Ljubljane Horny Jože. Zlomil si je desno nogo. — Vsi poškodovanci se zdravijo v ljubljanski splošni bolnišnici.

— *Bolgarsk poslanik na našem dvoru* g. Dimo Kazasov nas je zapustil in pride na njegovo mesto dosedanji bolgarski poslanik v Pragi g. *Karadžov*. Oba spadata med navdušene pristaše jugoslovansko-bolgarskega zbližanja.

— *Sestanek gospodarskega sveta Male antante* je napovedan za 24. t. m. v Pragi. Politična konferenca Male antante pa bo koncem maja ali v začetku junija.

— *Kraljevsko gledališče v Turinu* je včeraj zjutraj pogorelo do tal. Vzrok požara še ni ugotovljen. Verjetno je, da je požar nastal zaradi kratkega stika.

— *Dr. Milan Hodža*, češkoslovaški ministrski predsednik, je prispel v Pariz, kjer bo imel nekaj zelo važnih razgovorov s francoskimi, romunskimi in turškimi državniki glede vseh aktualnih vprašanj Srednje Evrope.

— *Sovjetski maršal Tuhačevski* je na svojem povratku iz Londona prispel v Pariz, kjer se bo sestal z vojaškimi predstavniki Francije.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 5 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe, plačajo samo po 25 par za besedo. Na pismena vprašanja je priložiti za odgovor 2 Din v znamkah. — Mali oglasi so plačljivi takoj pri naročilu

Iščem sobico
Kateri gospodar bi bil pripravljen dati sobico v zameno za nekaj ur dela na dan, bodisi na vrtu ali drugače. Ponudbe pod značko »zamena«.

Kakršnokoli službo
želita dva mladeniča, ki sta brez posla, pridna, čvrsta, zanesljiva, sposobna za slugi ali kaj be je poslati na podobnega. Ponud- upravo pod značko »Pridna in zanesljiva«.

Ženitve in možitve
boljših krogov posredujemo najvestneje. Razpošiljamo informativne prospekte proti predplačilu Din 10.— v poštnih znamkah diskretno. Velika izbira odličnih partij obojega spola. Naročite takoj prospekte! »Rezor« Zagreb — pošta 3

Ljudskim odrom priporočamo: Igre: Carski sel — Črna žena — Za grunt — dobite jih pri Remenšek, Domžale.

38-55

je številka, katero pokličite pri naročevanju svojih

oglasov

v „Glasu naroda“

ZAHVALA

Za obilne dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih bili deležni ob smrti našega dobrega soproga, očka, sina in svaka, gospoda

inženjerja

Alojzija Pikla

izrekamo vsem svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se še zahvaljujemo vojski za častno spremstvo; predsedniku Jugoslovanskega udruženja rudarskih in topilniških inženjerjev, gospodu univ. prof. inž. Gostiši in zastopstvom vseh strokovnih organizacij, pravtako pa tudi vsem uradom, predvsem rudarskemu glavarju gospodu inž. Močniku, še posebno pa Trboveljski premogokopni družbi z gospodom generalnim ravnateljem Rikardom Skubecom, gospodom ravnateljem in vsemu uradništvu in delavstvu TPD za toliko izkazano sočutje in poklonjeno cvetje. Najtoplejša zahvala tudi Ekspozituri TPD v Zagrebu za ves trud in cvetje in pa pevskemu zboru »Ljubljana« za tolažljive žalostinke, enako pa tudi vsemu prebivalstvu, ki kakorkoli sočustvuje z nami.

LJUBLJANA, 9. februarja 1936.

ŽALUJOČA VDOVA, SINČEK IN MATI.

Izdajatelj: Josip Fr. Knaflič. — Urednik: Milan Zadnek. — Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezeršek. — Vsi v Ljubljani.